

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

"Αρειος Πάγος.—"Ολομέλεια

² Απώλεια ἀνωνύμων τέτλων εἰς
τὸν κομιστήν.—Συγέπειαι

Εἰσιγονούμενον τοῦ Ἀρεοπαγίτου κ. Μαιδ. Χατζάκον, ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπόλογος 286 (1907) ἀπόφασις τῆς διοικείας τοῦ Ἀρείου Πάγου, δι’ ἣς λύεται τὸ ὑψίστης ὑπὸ πλείστας ἐπόψεις σπουδαιότητας ζήτημα τῶν συνεπειῶν αὔτινες θὰ ἐπακολουθήσωσι μετά τὴν τελεσιδίκως ἀποδεικνυομένην καταστοφὴν ἀνωνύμου τυρός τίτλου, ἐκ πυρκαϊᾶς, ἢ ἄλλης αἵρετης. Τὴν ὑπόδεσιν ταύτην, εἰς ἣν ἐπαναλαμβάνομεν ἀποδίδομεν ιδιάζονσαν σημασίαν, παρηκολουθήσαμεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ’ ἣν συνεζητήθη ἐν τῇ διομέλειᾳ τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐδημοσιεύσαμεν δὲ εἰς τὰ ὑπὸ λόγῳ. 61 καὶ 62 φύλλα τὴν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκείνην λίαν ἐπιμεμελημένην ἀγόρευσιν τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Κ. Μανιάκη, μὲ τὴν γνώμην τοῦ δποίου τάσσεται καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς διοικείας, ἔγονσα δῶς ἔξῆς.

Ἐπειδὴ είνε μὲν ἀληθές, δτι ἐπὶ τῶν ἀνωνύμων ή εἰς τὸν κομιστὴν πληρωτέων τίτλων ή ἐνοχὴ ὑπὸ τινα ἔποφιν ἐνσαρκοῦνται εἰς τὸν τίτλον τὸν ἐμφαίνοντα αὐτήν, δην δέ Νόμος Α.Σ.Μ.Δ' τοῦ 1885 ἐν ἀρθροῖς 1 καὶ 2, ἔξομοιῶν πρὸς τὰ ἐνσώματα κινητά, θεωρεῖ ὡς ἐπιδεκτικὸν κυριότητος, εἰκαζομένης κατὰ τεκμήριον ἀνεπίδεκτον ἀνταποδείξεως, ἐκ τῆς μετὰ καλῆς πίστεως κατοχῆς αὐτοῦ καὶ μεταβιβαζομένης δι' ἀπλῆς παραδόσεως, ἐπιτρέπει δὲ ἐν ὀρισμέναις περιπτώσεις τὴν διεκδίκησιν αὐτοῦ, ὥνῳ ἀφ' ἑτέρου ἔξαρτᾳ τὴν ἐνοχὴν ἀπαίτησιν ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ τίτλου, ὡς ὅντος ὑποχρέου τοῦ ἐκδότου νὰ πληρώσῃ τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ ποσὸν καὶ τὰς παρεπομένας ἐξ αὐτοῦ ἀποδόσεις εἰς τὸν ἐμφανίζοντα τὸν τίτλον, ἦτοι ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς κομιδῆς αὐτοῦ, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἔρευνῃ ἐκ τίνος λόγου περιήλθεν οὕτος εἰς τὴν κατοχὴν του, ἀλλ' ή αἵρεσις αὕτη είνε ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς διλικῆς ὑπάρξεως τοῦ τίτλου καὶ τοῦ ἐντεῦθεν δυνατοῦ τῆς κυκλοφορίας του, ὥστε τὸ ἀντίθετον γεγονός τῆς καταστροφῆς αὐτοῦ δὲν ἐνέχει ἀτονίαν τῆς αἱρέσεως, ἀλλὰ κεῖται ἐκτὸς αὐτῆς, μὴ προνοούμενον εἰδικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου ἐντεῦθεν δ' ἔπειται, δτι δὲ ἀποδεικνύων τὸ ἐπὶ τοῦ τίτλου δικαιώματος, ἦτοι τὴν μετὰ καλῆς πίστεως κατοχὴν αὐτοῦ, καὶ τὸ γεγονός τῆς διλικῆς αὐτοῦ καταστροφῆς, δικαιούσται ν' ἀξιώσῃ παρὰ τοῦ ἐκδότου τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἀπατῆσεώς του διὰ τῆς ἐκδόσεως νέου τίτλου ἀντὶ τοῦ καταστραφέντος, καθόδου ἀλλως δὲ ἐκδέτης θεωρεῖται πλαιστεῖ ἀδικιαιολογήτως μὲ τὴν ζημίαν τῶν ἀλλων

$\Delta \epsilon \propto \tau \alpha \tilde{u} \tau \alpha$

Ίδον καὶ τὰ ἀρθρα 4 ἐδαφ. δ.' καὶ τοῦ Νέμου XMZ' τοῦ 1877.

εν τῷ Νομῷ 200 Παν. (30 17) κα-
νόνα τοῦ δικαίου, τῆς ζημίας μὴ ἀνταπο-
κρινομένης πρὸς τὴν βούλησον τοῦ ζημι-
ουμένου, ἀφοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁ δρός
τῆς ἐμφανίσεως δὲν ἀφορᾶ εἰς πᾶσαν
περιπτώσιν, ἀλλ᾽ εἰς εἰναὶ περιπτώσιν καθ'

Αρχικῶς ἡ ἀγοραπωλησία διεῖχε γετο
χέρι μὲν χέρι (Zug um Zug), τούτεστι
διὰ ταύτοχρόνου καταβολῆς τοῦ τιμή-
ματος καὶ παραλαβῆς τῆς νύμφης, τῆς
συνάψεως τοῦ γάμου τελειουμένης οὕτω
υπὸ αὐτοῦ. Ἡ μεταβίβασις τῆς ἀνδρι-
κῆς ἔξουσίας ἐτελεῖτο διὰ συμβολικῆς
πράσσεως καὶ δὴ διὰ τῆς παραδόσεως τοῦ
δόρατος, καθὸ συμβόλου τῆς ἀνδρικῆς
ἔξουσίας. "Ἄλλως δὶ' ὄλοκλήρου σχεδὸν
τοῦ μεσαίωνος ἡ αὐτὴ συμβολικὴ πρᾶξις
ἐτελεῖτο καὶ ἐπὶ τῆς υἱοθεσίας, τῶν ἐπὶ¹
ταύτης εἰώθότων τυπικῶν καὶ συμβολι-
κῶν πράξεων ἐπικοίνων οὐσῶν καὶ τῇ
γαμηλίῳ δικαιιοπράξιᾳ. Ἐξ ἀλλοῦ καὶ ὁ
νυμφίος παρέδιδε συνήθως εἰς τὴν νύμ-
φην δόπλον τι (τοῦτο ἀπετέλει τὴν κατ'
ἔξοχὴν εὑχρηστὸν συμβολικὴν πρᾶξιν
υἱοθεσίας, ὑπαρχουσῶν οὐχ ἦττον καὶ
έτερων ταύτοσημων), εἰτα δὲ ἐπηκο-
λούθει δωρεά τις τοῦ νυμφίου πρὸς τὴν
νύμφην ἐπὶ τῇ γενομένῃ ὑπ' αὐτοῦ οἰνοῖ
υἱοθεσίᾳ αὐτῆς προβλ. Τάκιτον Germa-
nia κεφάλ. XVIII καὶ ἐφεζῆς.

Μετὰ τὴν ὡς προείρηται γενομένην
ἔκχαγορὰν τῆς νύμφης, διὰ τὴν νομικὴν
-ελείωσιν τοῦ γάμου, ἔδει (ἀνυπερθέ-

Ἴν δ τίτλος οὐ πάρχει καὶ εἰνε δυνατή κυκλοφορία του.

— Επειδή δημιώς τὸ δεδικασμένον περὶ τῆς καταστροφῆς τοῦ τίτλου, περιορίζεται μενον μεταξὺ τῶν διαδίκων, δὲν ἔχει λογήν ἀπέναντι τῶν τρίτων καὶ δὲν ἀποκλείει τὸν κίνδυνον τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐμφανίσεως τοῦ ὡς καταστραφέντος θεωρηθέντος τίτλου, διε τὸ ἐκδότης εἰναι ὑπόχρεως ἀπέναντι τοῦ ἐμφανίζοντος πρὸς πληρωμὴν τοῦ δηλουμένου ἐν αὐτῷ ποσοῦ, διὸ ἀπό τὸ δὲ κανὼν περὶ ἀποτροπῆς τοῦ ἀδικαιολογήτου πλουτισμοῦ ἀγε ἀναγκαῖς εἰς τὸ συμπέρασμα, διε δέοντος ἀρχῆς ἔτερου νὰ ἀσφαλισθῇ διὸ ἐκδότης κατὰ τοῦ προειρημένου κινδύνου, ὥστε τὸ δεδικασμένον περὶ τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς ἐκδόσεως νέων τίτλων νὰ μὴ ἀποβῆ πρόξενον ζημιάς εἰς οὐδέτερον τῶν διαφερομένων πράγματι ἢ καταστροφὴ τοῦ τίτλου στερεῖ τὴν ἐνοχὴν τοῦ προνοιμιακοῦ αὐτῆς χαρακτῆρος ὡς μὴ σωματοποιουμένην πλέον ἐν τῷ τίτλῳ καὶ μὴ δεκτικὴν μεταβιβάσεως διὰ πλῆρης παραδόσεως αὐτοῦ, ἀλλ᾽ ὑφισταμένην ἐφεζῆς ὡς κοινὴν ἐνοχήν, διετεταχεῖται διε τὸ μὲν νέος τίτλος ἐκδοθῆσεται ἐν δινόματι ὠρισμένου πιστωτοῦ, ἣτοι τοῦ ὑποστάντος τὴν καταστροφήν, περιέχων ἐν εαυτῷ τὴν αἰτίαν τῆς ἐκδόσεως καὶ τοὺς δρους τῆς πληρωμῆς, οὗτοι δὲ δέοντα πληρῶσται τὸν ἐκτεθέντα σκοπὸν τῆς ἀποτροπῆς πάσης ζημιάς τοῦ ἐκδότου ἦτοι νὰ διαλαμβάνωσιν ὡς πρὸς μὲν τὸ τοκομερόδια, διε ταῦτα εἰσὶν πληρωτέοις κατὰ τὴν ληξίν των εἰς χειρας τοῦ πιστωτοῦ, ἐπὶ τῇ παροχῇ ἀναλόγου πρὸς τὸν ἐκδότην ἐγγυήσεως κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς λήψεώς των παρ' ἄλλου ἐμφανίσεως τῶν ὡς καταστραφέντων θεωρηθέντων ἀρχικῶς ἐγγράφων, ἢ ἀλλως διὰ δικαστικῆς καταθέσεως τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ διπλῶς ληφθῆ παρὰ τοῦ πιστωτοῦ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διὰ τὴν παραγραφὴν κατὰ τὸ ἅρθρο. Ζ τοῦ Νόμου ΑΣΜΔ' ἀπαιτουμένης πενταετίας, ὡς πρὸς δὲ τὸ κεφάλαιον, καὶ τὸ τυχὸν κληρωθὲν λαχεισαὸν κέρδος, διε ταῦτα εἰσὶ πληρωτέα κατὰ τὸν διὰ τῆς συμβάσεως ὠρισμένον χρόνον εἰς χειρας τοῦ πιστωτοῦ ἐπὶ τῇ παροχῇ ἀναλόγου πρὸς τὸν ἐκδότην ἐγγυήσεως κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἐντὸς τριακονταετίας ἀρχῆς ἐγένοντο ἀπαιτητά, παρ' ἄλλου ἐμφανίσεως τῶν ὡς καταστραφέντων θεωρηθέντων ἀρχικῶς τίτλων, ἢ ἀλλως διὰ δικαστικῆς καταθέσεως τῶν ποσῶν αὐτῶν, διπλῶς ληφθῶ παρὰ τοῦ πιστωτοῦ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διὰ τὴν παραγραφὴν ἀπαιτουμένης τριακονταετίας, διότι οὕτω μόνον ἀσφαλίζονται τελείως καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐκδότου καὶ λαμβάνει πλήρη ἐφαρμογὴν δικαίων διε τοῦ οὐδεὶς πρέπει νὰ πλουτιστῇ ἀδικαιολογήτος μὲ τὴν ζημίαν τῶν ἀλλων

νὸς τῆς διληκῆς καταστροφῆς αὐτῶν, νὰ ἀξιώσῃ παρ' αὐτῆς τὴν ἔκδοσιν νέων τίτλων ἀντὶ τῶν κατατραφέντων, οἵτινες δύμας δέοντο νὰ ἔκδοθῶσιν ἐν δόντραις αὐτοῦ καὶ νὰ περιέχωσιν τὴν αἰτίαν τῆς ἔκδοσεως καὶ τοὺς δρους τῆς πληρωμῆς ὡς πρός τε τὰ τοκομερίδια καὶ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ τυχὸν λαχειακὸν κέρδος κατὰ τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ σκέψει τῆς παρούσης ἐκπιθέμενα, ἵτοι ὡς πρὸς μὲν τὰ τοκομερίδια, διτὶ ταῦτα εἰσὶν πληρωτέα κατὰ τὴν ληξίν των εἰς χειρας τοῦ πιστωτοῦ, ἐπὶ τῇ παροχῇ ἀναλόγου πρὸς τὸν ἔκδότην ἐγγυήσεως κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς λήψεώς των παρ' ἄλλου ἐμφανίσεως τῶν ὡς καταστραφέντων θεωρηθέντων ἀρχικῶς ἐγγράφων, ἢ ἂλλως διὰ δικαστικῆς καταθέσεως τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, δπως ληφθῶσι παρὰ τοῦ πιστωτοῦ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διὰ τὴν παραγραφὴν κατὰ τὸ ἅρθρο. 3 τοῦ Νόμου. ΑΣΜΔ' ἀπαιτουμένης πενταετίας, ὡς πρὸς δὲ τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ τυχὸν κληρωθὲν λαχειακὸν κέρδος, διτὶ ταῦτα εἰσὶν πληρωτέα κατὰ τὸν διὰ τῆς συμβάσεως ὥρισμένον χρόνον εἰς χειρας τοῦ πιστωτοῦ ἐπὶ τῇ παροχῇ ἀναλόγου πρὸς τὸν ἔκδότην ἐγγυήσεως κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἐντὸς τριακονταετίας ἀφ' ἡς ἐγένετο ἀπαιτητόν, παρ' ἄλλου ἐμφανίσεως τῶν ὡς καταστραφέντων θεωρηθέντων ἀρχικῶς τίτλων, ἢ ἂλλως διὰ δικαστικῆς καταθέσεως τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ, δπως ληφθῶσι παρὰ τοῦ πιστωτοῦ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς διὰ τὴν παραγραφὴν ἀπαιτουμένης τριακονταετίας.

'Αναπέμπει τὴν ὑπόθεσιν πρὸς περαιτέρω ἔκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ Β' τμήματος τοῦ 'Αρείου Πάγου.

* *

Πρωτοδικεῖον

'Εν ἐκτάκτῳ συνεδριάσει τῆς παρελθούσης Δευτέρας τοῦ Πρωτοδικείου 'Αθηνῶν συνεζητήθη ὑπόθεσις ἡτὶς καθ' ἡμᾶς εἶνε γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἔνεκα τοῦ ζητήματος διπέρ ανεκινήθη καὶ ἐπὶ τοῦ δποίου γενικώτερον καὶ ἡμεῖς ἡσχολήθημεν εἰς προηγούμενα φύλλα. Διαδικοὶ ἐν τῇ ὑποθέσει ταῦτη ἥσαν εἰς ἰδιώτης, οὗτινος ἡ ἐν 'Αθήναις οἰκίᾳ κατεστράφη ἐκ πυρκαϊᾶς ἀφ' ἐνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ ἀσφαλιστικὴ ἐταιρία ἡ «Ἐθνική». Αἱ περιστάσεις ὧν^φ διὰ διὰ τῆς ὑποστηρίζει διτὶ ἡ καταστραφεῖσα οἰκία του ἦν ἀσφαλισμένη παρὰ τῇ ἐν λόγῳ ἀσφαλιστικῇ ἐταιρίᾳ εἰσὶν ἀρκετὰ περίεργοι ἔνεκα τῶν πράγματι σατανικῶν συμπτώσεων αἴτινες διεδέχθησαν ἀλλήλας. 'Αρχικῶς ἡ οἰκία ἀγήκεν εἰς ἔτερον, τὸν προκτήτορα τοῦ ἥδη διαδίκου, συγχρόνως δὲ ἥτο καὶ ἐνυπόθηκος παρὰ τῇ 'Εθνικῇ Τραπέζῃ, ἡτις, ὡς συνήθιστα, καθίσταται καὶ ἔκδοχεν τόσου μέρους τῶν ἐκ τῆς ἀσφαλείας δικαιωμάτων, δισού ἀποκεῖ τοὺς κάλιψιν τῶν ἀνωτερότατων

καναγοποιείτο. Κατά τὸ αὐτὸ δῆμος διάστημα ἡ προθεσμία τῆς ἀσφαλείας ήν εἶχεν ἐνεργήσει ὁ προκτήτωρ τοῦ ἥδη διαδίκου ἔληξεν, ἡ δὲ Τράπεζα, ἀγνοοῦσσα ἀφ' ἐνὸς τὴν εἰς ἔτερον μεταβίβασιν τῆς οἰκίας, μεριμνῶσα δ' ἔξ ἄλλου, καθ' δε εἶχε καὶ ἴδιον συμφέρον, νὰ εἴνε ἡ σφαλισμένη ἡ ἐνυπόθηκος εἰς αὐτὴν οἰκία, προεκάλεσεν αὐτὴν αὐτὴν τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἀσφαλείας, οὐχὶ δῆμος διὰ λογαριασμὸν καὶ ὅνομα τοῦ τελευταῖον ἴδιοκτήτου, καθότι ἐπαναλαμβάνομεν ἡγνόει τὴν τοιαύτην τῆς κυριότητος μεταβολήν, ἀλλὰ διὰ λογαριασμὸν καὶ ὅνομα τοῦ προκτήτορος. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοιούτους δρους ἀνανέωσιν τῆς ἀσφαλείας, ἦν ἀνανέωσιν, σημειώτεον, ἡγνόει καὶ ὁ τελευταῖος ἴδιοκτήτης καὶ ἥδη διάδικος, ἐπῆλθεν ἡ πυρκαϊά, συνέπεια τῆς δροίας ὑπῆρξεν ἡ διαφορά ἡ καταλήξασα εἰς τὴν ὧς ἀνω ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου συζήτησιν.

Πληρεξούσιος τοῦ ἴδιωτου παρέστη δικηγόρος κ. Ἀντ. Μάτεσγις, δστις, πλὴν τῶν ἄλλων, ὑπεστήριξεν δτι τὸ συνάλλαγμα τῆς ἀσφαλείας δὲν εἴνε προσωπικὸν ἀποκλειστικῶς, ἀφοῦ ὑπάρχουν περιπτώσεις ἀσφαλείας διὰ λογαριασμὸν «οὕτινος ἀνήκει», κατὰ τὴν καθιερωμένην ἔκφρασιν, εἰδικῶτερον δέ, καθ' ἡμᾶς δὲ καὶ πειστικώτερον, ἀνέπτυξεν, δτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, πραγματοποιήσασα τὴν ἀνω ἀνανέωσιν τῆς ἀσφαλείας, δστα καὶ διὰ λογαριασμὸν ἡ ὅνομα τοῦ μὴ κυρίου προκτήτορος, ἐνήργει ὡς διοικητής ἀλλοτρίων τοῦ πράγματι κυρίου.

Ο καθηγητής κ. Ἀλκ. Κρασσᾶς, ὡς πληρεξούσιος τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταῖρίας, περιωρίσθη κυρίως νὰ ἀναπτύξῃ τὸ ζήτημα δτι τὸ ἐκ τῆς ἀσφαλείας δικαιώματα εἴνε προσωπικὸν καὶ οὐχὶ ἐμπράγματον, παραγόμενον ὑπὲρ ἔκεινου ἐπ' ὀνόματι τοῦ δροίου ἐνηργήθη ἡ ἀσφάλεια καὶ παρέχον εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίωσιν πρὸς ἀποζημίωσιν ἐὰν συμπέσῃ οὗτος νὰ εἴνε καὶ κύριος τοῦ ἀσφαλισθέντος ἀκινήτου ἡ κινητοῦ. Πλὴν τούτου ἀνέπτυξεν δτι ἡ σύμβασις τῆς ἀσφαλείας εἴνε στενῶς προσωπική, ἡτοι δτι ἔκεινος μόνον δικαιούεται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν συνωμαλογημένην ἀποζημίωσιν, δστις συνεβλήθη μετὰ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἑταῖρίας, διότι, προσέθεσεν δ κ. Α. Κρασσᾶς, λίαν πιθανὸν εἴνε ἡ ἀσφαλιστικὴ ἑταῖρία νὰ ἡργεῖτο τὴν ἀσφαλειαν ἐὰν ἐγνώριζεν δτι ἄλλος θὰ εἴνε δ μέλλων ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἀποζημίωσιν κύριος τοῦ ἀσφαλισθέντος, δην ίσως δὲν θὰ ἐντοπιστεῖτο.

Τοιούτα ἐν συνόψει τὰ ἀναπτυχθέντα
γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος ζητήματα.
Καθ' ἡμᾶς κριτάς, ὑποθέσεις τοιούτου εἰ-
δους, ἵναναι νὰ κλονίζουν τὴν ἐπὶ τὰς ἀ-
σφαλιστικὰς ἔταιρίας πεποίθησιν τοῦ ἀ-
πλούκου κόσμου, τοῦ μὴ ἕκανον νὰ παρα-
κολουθῇ τὰς ἀπέιρους νομικὰς λεπτολο-
γίας, ἵνα μὴ εἰπωμεν τὰ νομικὰ σοφίσμα-
τα, ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις θὰ γῆτο ἐπωφε-
λέστερον, νὰ μὴ ἀπησχόλουν τὰ δικα-
στήρια.

καλούμενον θεώρητον, ἵτοι τὸ εἰς τὴν παρθένον διὰ τῆς τῆς παρθενίας τιμήν δωρούμενον» (πρόβλ. Νεαράν Πορφυρογεννήτου [Zachariae III 11 6'] Πεῖρα XXV μζ'. — Ἀρμ. Δ'. ιγ'. § 3, 4.) *pretium virginitatis*, ἵσον δὲ τῷ 1]12 τῆς προικός, οὐ καὶ συνεστῶτος τοῦ γάμου ἔχει αὔτη τὴν πλήρην καὶ ἀπεριόριστον κυριότητα, ἔτι δὲ καὶ εἰς δεύτερον προσβάνοντα πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ πενθίμου ἔτους. Τὸ θεώρητον τοῦτο, ἀποτελοῦν προαιρετικὴν δωρεὰν τοῦ συζύγου πρὸς τὴν σύζυγον, ἢν οὕτως τῇ ἐπιούσῃ τοῦ γάμου δίδωσιν ἢ ὑποσχεταὶ νὰ δώσῃ εἰς αὔτην, προβλέπεται καὶ ὑπὸ τῆς § 1232 τοῦ ἐν Ισχύ Αὐτορ. Ἀστ. Κώδικος ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἀρχαῖον Γερμανικὸν ὄνομα (Morgengabe).

Τὰ περὶ θεωρήτου ἐν τῇ ἑξαβίβλῳ τοῦ Ἀρμενοπούλου ἀναφερόμενα, ἀτεμὴ ἐπεριειδόμενα ἐπὶ ἀντιστοίχου διατάξεως τῶν Χριστιανῶν Αὐτοκρατόρων, μηδὲ κατ' ἔθος ἐπικρατήσαντα, κατὰ τὸν μετέπειτα χρόνον τῆς δουλείας, ἀργοῦσι γὖν παρ' ἡμῖν. Ἐπίστης ἀργοῦσσαν τὰ κατὰ τὸ κατ' ἀντιστοίχιον τοῦ θεωρήτου δικιμοφωθὲν ἔθιμον, καθ' ὃ ἡ

χήρα ή νυμφευμένη πρωτόγαμον ἀνδρα, ἐδωρεῖτο αὐτῷ τὸ «παλῆμαριάτικον» καλούμενον, ἀποτελοῦν κυρίως δωρεὰν πρὸ τοῦ γάμου, ἐφ' ἣς πληροὶ κτᾶται τὴν κυριότητο ὁ ἀνήρ· ἔπιθι ἀποφ. Α. Π. 246 (1852) πρβλ. καὶ Κρασσᾶ Οἰκογ. Δίκ. ἐκδοσ. 1895. § 164 ἐν τέλει.

'Εκ τοῦ ἑνίακου γαμηλίου τύπου τῆς ἐξαγορᾶς τῆς νύμφης ἀπεγχωρίσθησαν βραδύτερον δύο χρονικῶς διάφοροι πράξεις. 'Εφ' ὅσον ἡ νύμφη κατίσχυε, βαθυμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον αὐξῆσθων τῆς τε ἐπιφρόνης καὶ τοῦ μέτρου τῆς συμπράξεώς της κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου, τὸ ἀντίτιμον τῆς ἐξαγορᾶς αὐτῆς ἀπέβαλλε βαθυμηδὸν τὸν χαρακτήρα τοῦ τιμήματος (pretium). τὸ ἀντίτιμον περιήρχετο ἥδη εἰς τὴν νύμφην λόγῳ ἀνταλ-

λάγγαντος τῆς συγκαταθέσεως της. Πι-
θανῶς τοῦτο πρόκειψεν ἐκ τοῦ ὅτι ὁ πα-
τὴρ ἢ ὁ κηδεμὼν ἀπέδιδον συνήθως εἰς
τὴν νύμφην τὸ καθ' ἄλληται ληφθὲν ἀν-
τίτιμον, ὅπερ εἴωθεν οὐτωσὶν ὑποτελὴ
δωρεὰν πρὸς τὴν γυναῖκα. Ἡ γχιμήλιος
τελεστὴ (traditio), ἀπετελεῖτο κυρίως,
τὸ μὲν ἐκ τῆς παραδόσεως τῆς νύμφης
παρὰ τῶν ὑφ' ὧν τὴν ἔξουσίαν ἡ ἀγτίλη-

Οι έχοντες ανάγκην οιασδήποτε πληροφορίας παρά της «Δικαιοσύνης», παρακαλούνται ν' απευθύνωνται πρὸς τὸν ἐκ τῶν ἔρυτῶν αὐτῆς καὶ τακτικὸν συνεργάτην της κ. Σπύρον Βελλήν δικηγόρον, ἐκπροσωπούντα καὶ τὴν διαχείρισιν τῆς «Δικαιοσύνης».

Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΩΝ

Ο ἐν Ξυλοκάστρῳ δικηγόρος κ. Κ. Γιαννόπουλος, μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Εἰρηνοδίκου κ. Διονυσ. Κλάδη, ἦν ἀδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, ἐπανέρχεται καὶ πάλιν εἰς τὸ ζήτημα, ὑποστηρίζων τὴν γνώμην τοῦ, ἥν εἶχεν ἀναπινέει διὰ τῆς ἐπιστολῆς του τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ προπαρελθόν φύλλον.

Ἐπαναλαμβάνομεν διὰ τὸ ζήτημα εἶνα πρακτικῆς πρωτίστως σημασίας, ἐκ τῆς συζητήσεως δὲ ἀναμφιβόλως θὰ προκύψῃ ἡ ἀληθῆς ἔρμηνεα,

«Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ως ἔξης :

Κύριε Συντάκτα.

Διὰ τῆς ἐν τῷ πάντα ἀριθμὸν 62 τῆς 16 Ιουνίου 1907 φύλλῳ τῆς «Δικαιοσύνης» δημοσιεύσείστης ἐπιστολῆς μου ἀρκούντως ἐξηγήθην, ἐπικαλεσθεὶς τὸ ἄρθρον 498 Πολ. Δικονομίας καὶ τὴν διαδικασίαν τῶν ἐμπορικῶν καὶ συγοπτικῶν δημοσιεύσεων ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικείων, μὴ διαφέρουσαν τῆς διαδικασίας ἐνώπιον τῶν Εἰρηνοδικείων μετὰ τὸ Νόμον ΒΡΙΔ'. ἔχοντα ἐξ ἀρχῆς ἀναγνωσκόμενον (καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ τέλους) ὡς ἔξης. «1 § Μετὰ τὴν ἐπίδοσιν... ὁ Γραμματεὺς ἐπιμελεῖ ἐνδε τῶν διαδίκων ἐγράφει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ πινάκιον... 2 § Μετὰ πάσαν συζήτησιν ἡ ὑπόθεσις διαγράφεται... ὅσακις δὲ πρόκειται νὰ συζητηθῇ ἐκ νέου, ἐγγράφεται αὐθις. 3 § Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 575—578 δὲν ἐφαρμόζονται ἐν τοῖς Εἰρηνοδικείοις» καὶ σαφῶς ἔθεσα τὸ ζήτημα διὰ τοὺς τυχὸν ἀντιφρονοῦντας (Πρόβλ. Πολ. Δικ. 497, 498, 620, 623, 721, 727 παραπέμποντα εἰς ἄρθρα 570—574 (καὶ οὐχὶ εἰς 576—578 ἀφορῶντα διαδικασίαν συνήθων ὑποθέσεων ἐνώπιον Πρωτοδικείων), διπερ ζήτημα ὅρθως ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τῆς «Δικαιοσύνης» ἐθεωρήθη διὰ εἰνε ἀρμετῆς πρακτικῆς σπουδαιότητος, ἀξιον δὲ ἰδιαιτέρας προσοχῆς, οὐχὶ ἡτον ὅμως ἡ κ. Δ. Κλάδης Εἰρηνοδίκης, ἀντὶ ν' ἀσχοληθῆ ἐπὶ τοῦ ζητήματος, ἀναγνώσκων προηγούμενως τὴν τε ἐπιστολὴν καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τεθέντα, ἔσπευσε ν' ἀπαντήσῃ διὰ δὲν διέσταται ζήτημα, παραπέμψεις με εἰς ἀνάγκωσιν τοῦ Νόμου ΒΡΙΔ', οὐτινος ἡ κ. Δ. Κλάδης ἀνέγνωσε μόνον τὴν τελευταίαν παραγραφον, τὴν ἀφορῶσκην διαδικασίαν συνήθων ὑποθέσεων Πρωτοδικείων καὶ οὐχὶ Συνοπτικῶν ἢ

ἐμπορικῶν ἢ Εἰρηνοδικείων, περὶ ὃν πρόκειται. Ἐάν δὲ ἐδίδετο μείζων προσοχὴ θὰ συνεφάνει ὁ κ. Δ. Κλάδης διὰ πράγματι υφίσταται ζήτημα καὶ θὰ κατεγίνετο ἢ εἰς ἐπίκρισιν τῆς ἐκτεθείσης γνώμης, ἢ εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ τεθέντος ἔρωτηματος.

Τὸ Πρωτοδικεῖον Κορίνθου, διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθμ. 578 (1903) ἀποφάσεως τοῦ, εἰσηγούμενου τοῦ Πρωτοδικοῦ κ. Χ. Μπακοπούλου, ἀπεφήναντο διὰ τὸ διάταξις τοῦ ἄρθρου 721 Πολ. Δικονομίας παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ἐνάγοντα νὰ συζητηθῇ τὴν ἀγωγήν του καὶ πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 721 δριζομένης προθεσμίας, οὐδὲ ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν δὲν ἀνάγγειλης πρόσωπον, ἀφοῦ ἀφῆκε νὰ παρέλθῃ ἐν ἀδρανείᾳ ἡ νόμιμος καὶ ἡ τῆς ἀποστάσεως προθεσμία, διὰ παρεμπιποτούσης κλήσεως, διότι οὐδεμίᾳ νομικὴ διάταξις ὑποχρεούσητὸν πρὸς τοῦτο, κατὰ συνέπεια τοῦ ἄρθρ. 721 Ησπ. Δικονομίας μηδόλως διαφέροντος τοῦ 497 καὶ 498 Πολ. Δικονομίας ἡ ἀντιπαραβολὴ τούτων πρὸς τὰ 570, 571, 572, 620, 623, 721, 727 Πολ. Δικονομίας θέλει καταδείξη, φρονῶ. διὰ δριθῶς καὶ βασίμως διὰ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὸ συμπέρασμα, διὰ τὸν ἀνάγκην τῶν Εἰρηνοδικείων δὲν ἀνάγκην δύναται νὰ ἐγγράψῃ καὶ συζητηθῇ τὴν ἀγωγήν του καὶ πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 497 Πολ. Δικ. δριζομένης προθεσμίας ἀνενεγεῖται προηγούμενης ἀνάγκης προστατεύσεων τοῦ ἄρθρου 721 Ησπ. Δικονομίας.

Κ. Γ. Γιαννόπουλος
Δικηγόρος ἐν Ξυλοκάστρῳ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 3,287 (1907) ἀποφάσεως τοῦ, δεσχέν τὴν ἀριθ. 23 Μαΐου 1907 αἴτησιν τοῦ Ἀργυρίου Γ. Δεγαΐτα κατοίκου Ἀθηνῶν, κατὰ τῆς συζύγου του Καλλιόπης Δεγαΐτα τὸ γένος Αὐγούστου Κονδύλη κατοίκου ἐπίσης, διὰ τὸν ἀιτήσαται νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ κατὰ τῆς συζύγου του ταῦτης ἔγεος τῆς περὶ διαζεύξεως ἀγωγῆς, διέταξε τὴν ἐν περιήληψι τοιχογόληγον καὶ δημοσιεύσιν κατὰ τὰ ἄρθρα 677 καὶ 683 Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ιουνίου 1907.
Ο τοῦ Ἀργυρίου Γ. Δεγαΐτα
Πληρεξούσιος δικηγόρος
Δημήτριος Δ. Π. Δημητρακόπουλος

Ἐν δνόματι
Τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλάνων
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α.'

Ἀριθ. 1758.

Τὸ Α.' Εἰρηνοδικεῖον
Βορείου Πλευρᾶς Ἀθηνῶν

Συγκείμενον ἀπὸ τὸν Εἰρηνοδίκην Ἀγίλ. Οικονομόπουλον
Συνεδριάταν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ

ψιν τέως ἐτέλει, τὸ δὲ διὰ τῆς ἐκ μέρους τοῦ νυμφίου παρακλήσης αὐτῆς ὁδηγούντος αὐτὴν οἰκαδεῖ. Η συναψίς τοῦ γάμου ἐτελεῖτο τὸν προτελοῦν τὴν κυρίαν τοῦ γάμου τελετήν, καὶ λογιζόμενοι ὡς ἀπόδειξις τῆς τελέσεως τούτου, τῶν συνδικητῶν διντων μαρτύρων. Εἰσερχόμενοι εἴτα οἱ σύζυγοι εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον ἐγένοντο πρῶτοι.

Ἐντὸς τοῦ οἴκου ἔρριπτον ἐπὶ τοὺς προσελθόντας διάφορα τραγήματα, σημεῖον εὑπορίας ἐκεῖ ἐτελεῖτο τὸ γκρίλιον συμπόσιον γαμικὴ θοίνη, ἀποτελοῦν τὴν κυρίαν τοῦ γάμου τελετήν, καὶ λογιζόμενοι ὡς ἀπόδειξις τῆς τελέσεως τούτου, τῶν συνδικητῶν διντων μαρτύρων.

Εἰσερχόμενοι εἴτα οἱ σύζυγοι εἰς τὸν γάμον τοῦ θάλαμου ἐγένοντο πρῶτοι.

Ἐντὸς τοῦ οἴκου ἔρριπτον ἐπὶ τοὺς προσελθόντας διάφορα τραγήματα, σημεῖον εὑπορίας.

Ο γάμος παρὰ Γερμανοῖς δὲν ἐθεωρεῖτο ἀδιάλυτος. Η διάλυσις ἐπήρχετο καὶ αὐτοδικίαίς, (εο ipso), ἐάν καὶ μόνος ἡ ἔτερος τῶν συζύγων ἀπέβαλλε λόγω ποινῆς συνεπείας καταδίκης λ.

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα. Ἐξ ὡρισμένων δινων λόγων ὁ σύζυγος ἐκέκτητο τὸ δικαίωμα νὰ διαλύσῃ [καὶ] μονομερῶς τὸν γάμον, ἀποβάλλων τὴν γυναικεία προσέτι ἐπετρέπετο ἡ διάλυσις 1) τοῦ γάμου διὰ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ συζύγου, καὶ τοῦ γένους τῆς συζύγου θραδύτερον δὲ καὶ διὰ συμφωνίας τοῦ ἄρθρου 721 Ησπ. Δικονομίας.

Τὸ Α. Εἰρηνοδικεῖον δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον

τοῦ πολιτικοῦ θανάτου τὰ ἀστικὰ καὶ πολιτικὰ αὐτοῦ δικαιώματα τοῦ συζύγου τοῦ Αγίλ. Οικονομόπουλον